

УНИВЕРЗИТЕТ У ИСТОЧНОМ САРАЈЕВУ
UNIVERSITY OF EAST SARAJEVO

Бука Караџића бр. 30 71123 Источно Сарајево, Република Српска, БиХ
30 Vuka Karadzica St. 71123 Istocno Sarajevo, Republic of Srpska, BiH
ЈИБ: 4400592530000; ПДВ број: 400592530000
телефон/phone: +387 57 320 330; 320-150; 340 464 факс/fax: +387 57 320 330
email: univerzitet@ues.rs.ba <http://www.ues.rs.ba>

НАСТАВНО –НАУЧНОМ ВИЈЕЋУ
ПРАВОСЛАВНОГ БОГОСЛОВСКОГ ФАКУЛТЕТА
СЕНАТУ УНИВЕРЗИТЕТА У ИСТОЧНОМ САРАЈЕВУ

Предмет: Извештај комисије о пријављеним кандидатима за избор у академско звање доцента, за ужу научну област Философија религије, теологија и религиозне студије на предметима: Мисиологија I и II, Пастирско богословље са омилитиком.

Одлуком Наставно-научног већа Православног богословског факултета у Фочи, Универзитета у Источно Сарајево, број: 1164/20 од 17.12.2020. године, именовани смо у Комисију за разматрање конкурсног материјала и писање извештаја по конкурс, објављеном у дневном листу „Глас Српске“ од 04. 11. 2020. године, за избор у академско звање **доцента**, за ужу област Философија религије, теологија и религиозне студије (ужа образовна област уметност и хуманистичке науке, предмети: Мисиологија I и II, Пастирско богословље са омилитиком.)

ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ

Састав комисије¹ са назнаком имена и презимена сваког члана, звања, назив научне области, научног поља и уже научне/умјетничке области за коју је изабран у звање, датума избора у звање и назив факултета, установе у којој је члан комисије запослен:

1. проф. др Ненад Тупеша, председник
Научна област: хуманистичке науке
Научно поље: теологија
Ужа научна област: Философија религије, теологија и религиозне студије
Датум избора у звање: 27. 04. 2018.
Универзитет у Источно Сарајево
Православни богословски факултет

2. проф. др Владислав Топаловић, члан
Научна област: хуманистичке науке
Научно поље: теологија
Ужа научна област: Библијска теологија
Датум избора у звање: 15. 06. 2016.

¹ Комисија се састоји од најмање три наставника из научног поља, од којих је најмање један из уже научне/умјетничке за коју се бира кандидат. Најмање један члан комисије не може бити у радном односу на Универзитету у Источно Сарајево, односно мора бити у радном односу на другој високошколској установи. Чланови комисије морају бити у истом или вишем звању од звања у које се кандидат бира и не могу бити у сродству са кандидатом.

Универзитет у Источном Сарајеву
Православни богословски факултет

3. доц. др Драган Каран, члан
Научна област: хуманистичке науке
Научно поље: теологија
Ужа научна област: Практично богословље
Датум избора у звање: 15. 07. 2019.
Универзитет у Београду
Православни богословски факултет

На претходно наведени конкурс пријавило се један кандидат:

1. др Ведран Голијанин, виши асистент

На основу прегледа конкурсне документације, а поштујући прописане чланове² 77., 78. и 87. Закона о високом образовању („Службени гласник Републике Српске“ бр. 73/10, 104/11, 84/12, 108/13, 44/15, 90/16), чланове 148. и 149. Статута Универзитета у Источном Сарајеву и чланове 5., 6., 37., 38. и 39³. Правилника о поступку и условима избора академског особља Универзитета у Источном Сарајеву, Комисија за писање извјештаја о пријављеним кандидатима за изборе у звања, Наставно-научном већу Православног богословског факултета и Сенату Универзитета у Источном Сарајеву подноси следећи извештај на даље одлучивање:

ИЗВЈЕШТАЈ

КОМИСИЈЕ О ПРИЈАВЉЕНИМ КАНДИДАТИМА ЗА ИЗБОР У ЗВАЊЕ

I ПОДАЦИ О КОНКУРСУ
Одлука о расписивању конкурса, орган и датум доношења одлуке
Одлука Сената број: 01-С-306-VII/20 од 29.10.2020. године.
Дневни лист, датум објаве конкурса
„Глас Српске“, 4. новембар 2020.
Број кандидата који се бира
Један (1)
Звање и назив уже научне/умјетничке области, уже образовне области за коју је конкурс расписан, списак предмета

² У зависности од звања у које се кандидат бира, наводи се члан 77. или 78. или 87.

³ У зависности од звања у које се кандидат бира, наводи се члан 37. или 38. или 39.

Филозофија религије, теологија и религиозне студије (ужа образовна област: умјетност и хуманистичке науке, предмети: Мисиологија I и II, Пастирско богословље са омилитиком.)
Број пријављених кандидата
Један (1)

II ПОДАЦИ О КАНДИДАТИМА
ПРВИ КАНДИДАТ
1. ОСНОВНИ БИОГРАФСКИ ПОДАЦИ
Име (име једног родитеља) и презиме
Ведран (Зоран) Голијанин
Датум и мјесто рођења
1. фебруар 1987. године, Сарајево
Установе у којима је кандидат био запослен
Богословија Светог Петра Дабробосанског у Фочи Православни богословски факултет Универзитета у Источном Сарајеву
Звања/радна мјеста
Библиотекар Православног богословског факултета УИС (2009-2010) Библиотекар Богословије Светог Петра Дабробосанског (2010-2013) Виши асистент на Православном богословском факултету УИС (2016-)
Научна област
Филозофија религије, теологија и религиозне студије
Чланство у научним и стручним организацијама или удружењима
<ul style="list-style-type: none"> - Секретар уредништва <i>Годишњака</i>, научног часописа Православног богословског факултета Универзитета у Источном Сарајеву; - Члан Мисијског одбора Митрополије дабробосанске.
2. СТРУЧНА БИОГРАФИЈА, ДИПЛОМЕ И ЗВАЊА
Основне студије/студије првог циклуса
Назив институције, година уписа и завршетка
Православни богословски факултет Универзитета у Источном Сарајеву, 2005-2010.
Назив студијског програма, излазног модула
Општи смер
Просјечна оцјена током студија, стечени академски назив
8,82, дипломирани теолог
Постдипломске студије/студије другог циклуса
Назив институције, година уписа и завршетка
Православни богословски факултет Универзитета у Источном Сарајеву, 2011-2013.
Назив студијског програма, излазног модула
Општи смер – други циклус
Просјечна оцјена током студија, стечени академски назив
10, дипломирани теолог – мастер

Наслов мастер рада
<i>Слике Христа у Источној Азији: Инкултурација хришћанства у Кини, Јапану и Кореји</i>
Ужа научна област
Филозофија религије, теологија и религиозне студије
Докторат/студије трећег циклуса
Назив институције, година уписа и завршетка (датум пријаве и одбране дисертације)
Православни богословски факултет Универзитета у Београду, 2016-2020 (одбрана 29. септембра 2020.)
Наслов докторске дисертације
<i>Теологија инкултурације и њено место у православном мисионарском богословљу</i>
Ужа научна област
Филозофија религије, теологија и религиозне студије
Претходни избори у звања (институција, звање и период)
23. фебруара 2016. године изабран у звање вишег асистента за ужу научну област Примењена теологија (предмети Пастирско богословље са омилитиком I и II) на Православном богословском факултету „Свети Василије Острошки“ у Фочи, Универзитет у Источном Сарајеву.
3. НАУЧНА/УМЈЕТНИЧКА ДЈЕЛАТНОСТ КАНДИДАТА
Радови прије првог и/или посљедњег избора/реизбора
<ol style="list-style-type: none"> 1. <i>Религије источне Азије у дијалогу са хришћанством (књига прва): Мисиолошки приступ народним религијама Јапана и Кине</i> (2014). Фоча: Православни богословски факултет Светог Василија Острошког. 2. „Jesus in Japanese Culture: From Tokugawa Catacombs to Endo Shusaku“ (2012). <i>Годишњак</i>, часопис Православног богословског факултета Универзитета у Источном Сарајеву, година XI, бр. 11, стр. 25-45. 3. „Jesus Christ and the Minjung in Korean Liberation Theology“ (2013). <i>Годишњак</i>, часопис Православног богословског факултета Универзитета у Источном Сарајеву, година XII, бр. 12, стр. 51-72. 4. „Несторијанска плоча. Историја заборављених кинеских хришћана“ (2013). <i>Годишњак</i>, часопис Православног богословског факултета Универзитета у Источном Сарајеву, година XII, бр. 12, стр. 171-194. 5. „Теологија и други: Медитације над гробом апологетике“ (2014). <i>Годишњак</i>, часопис Православног богословског факултета Универзитета у Источном Сарајеву, посебно издање поводом 20 година од оснивања Богословског факултета, стр. 57-76. 6. „Исус Христос у кинеској мисли“ (2014). <i>Годишњак</i>, часопис Православног богословског факултета Универзитета у Источном Сарајеву, посебно издање поводом 20 година од оснивања Богословског факултета, стр. 99-136. 7. „New Atheism and 'Evil' of Religions: The Call of Pastoral Theology for Building New Apologetics“ (2015). <i>Годишњак</i>, часопис Православног богословског факултета Универзитета у Источном Сарајеву, година XIV, бр. 14, стр. 48-75.
Радови послје посљедњег избора/реизбора
1. <i>Религије источне Азије у дијалогу са хришћанством (књига друга): Мисиолошки</i>

приступ конфуцијанизму (2016). Фоча: Православни богословски факултет Светог Василија Острошког.

Ова књига је други том кандидатове мисиолошке студије *Религије источне Азије у дијалогу са хришћанством*. Док се у првој књизи бавио мисиолошком анализом традиционалних далекоисточних религија, у овој књизи кандидат анализира конфуцијанистичку философију као најважнијег саговорника хришћанства у Кини, Кореји, Јапану, итд. Полазећи од искустава православних и инославних мисионара у Кини, који су једино кроз прихватање конфуцијанистичких културних норми могли да адекватно мисионаре, кандидат детаљно анализира конфуцијанизам, од његових оснивача и историјских почетака, преко тзв. *Класика* и најважнијих конфуцијанистичких учења, па све до савремених школа конфуцијанизма. Након тога кандидат изводи закључке о потенцијалу конфуцијанизма да у православној мисији заузме исто место које је у првим вековима заузимала грчка философија. С обзиром на актуелност тема везаних за далекоисточно хришћанство у савременој мисиологији (конфуцијанистичка христологија, минђунг теологија, контекстуална теологија и проблем култа предака), ова књига представља добар увод у грану мисиолошке науке која на нашем говорном подручју још увек није темељно истражена.

2. „Богословље на делу: Друштвена ангажованост Цркве у историјском, пастирском и мисиолошком контексту“ (2016). *Годишњак*, часопис Православног богословског факултета Универзитета у Источном Сарајеву, година XV, бр. 15, стр. 52-73.

Кандидат се у овом раду бави питањем социјалног учења Цркве и његовим последицама на пољу пастирске службе и мисије у савременом свету. Основно питање је следеће: да ли недостатак систематичности православне теологије на овом плану значи да Црква уопште нема дефинисан став о данашњим социјалним проблемима, нпр. о растућем проценту сиромаштва код нас и у свету? Ослањајући се на поједине ранохришћанске и византијске изворе, као и на одређене студије из области пастирског богословља, аутор показује да недостатак систематског теолошког бављења социјалним питањима не значи и недостатак интересовања Цркве за друштвене околности у којима живе верни. Уверења да православно свештенство не треба да се активно бави социјалним радом, која су посебно изражена у списима митрополита Антонија Храповицког, резултат су, како кандидат показује, конкретних друштвених и религијских околности у којима је Храповицки писао, као и удаљавања од ранохришћанске и византијске традиције које јесу познавале активну харитативну делатност Цркве и нарочито монаштва.

3. „Ернст Касирер и Рудолф Бултман о односу мита и религије“ (2018). *Богословље*, часопис Православног богословског факултета Универзитета у Београду, 77/1, стр. 93-108.

Кандидат у овом раду разматра проблем демитологизације и њене последице у хришћанском учењу и животу. Ради бољег разумевања ове теме, у раду се

учење Рудолфа Бултмана о демитологизацији пореди са философијом мита Ернста Касирера. Наиме, битно питање које се наметнуло савременој хришћанској теологији, како у расправи о демитологизацији Светог Писма тако и у расправи о односу теологије и природних наука, јесте однос митског и религијског мишљења. У овој контроверзи најистакнутије су две екстремне позиције: на једној су они који сав садржај Библије своде на мит, док су на другој они који не признају постојање било каквог облика мита у Библији. Обе стране темеље своје ставове на предрасудама о миту из немачке школе историје религија. Због тога су у раду изложене теорије о миту Касирера и Бултмана, чије поређење и процена доводе до јаснијег виђења митског мишљења и места које миту припада у оквиру хришћанства. Према кандидатовим закључцима, Бултманово дискредитовање мита води до једног сувопарног облика хришћанства који нема никакав пастирски или мисионарски потенцијал, иако је Бултман пројекат демитологизације покренуо управо из пастирских разлога. Бултманова грешка се састоји у погрешном схватању мита као примитивног светоназора, неспојивог са савременим научним добом. Неодвојивост митског и религијског мишљења (које је истицао Касирер) и чињеница да хришћани и данас верују у директно Божије деловање у свету показују да демитологизација не би била само непотребна већ и веома штетна у животу Цркве.

4. „Ричард Докинс и Алистер Мек Грат о односу религије и природних наука“ (2018). *Црквене студије*, година XV, бр. 15. Ниш: Центар за црквене студије, стр. 389-406.

Однос религије и природних наука битна је тема у савременој теологији, теоријској и практичној. С обзиром да атеизам, који се неретко везује за науку/еволуционистичку биологију, представља један од највећих пастирских проблема нашег времена, кандидат приступа анализи најистакнутијег савременог атеисте Ричарда Докинса и његовог теолошког критичара Алистера Мек Грата. У првом делу рада аутор описује Докинсове најважније атеистичке идеје. Други део рада износи хришћанске одговоре оксфордског теолога Мек Грата на Докинсов атеизам, као и Мек Гратов покушај конструисања „научне теологије“ у складу са мишљу Томаса Ф. Торенса. Уочавање темеља Мек Гратове и Торенсове „научне теологије“ или „теолошке науке“ у учењу Светог Атанасија Великог јесте подстицај за боље промишљање односа теологије и природних наука у савременом православном богословљу, а конкретно и у практичним богословским дисциплинама које су, по кандидатовом мишљењу, умногоме преузеле на себе терет који је некада припадао апологетици, макар у виду мисионарског дијалога са светом науке.

5. „Хришћански философ Алвин Плантинга и његов еволуциони аргумент против натурализма“ (2018). *Симплексис*, архив за српску културу и хуманистику, бр. 1. Београд: Институт за теолошка истраживања, ПБФ; ГНОМОН, центар за хуманистику, стр. 156-169.

Кандидат се и у овом раду бави односом науке и религије кроз учење једног

од највећих савремених хришћанских филозофа, Алвина Плантинге. Наиме, Плантинга је амерички хришћански филозоф који је велики број својих дела посветио оповргавању натурализма, а нарочито споја натурализма и еволуције који је, по њему, неприродан. Плантинга најпре конструише епистемологију која је прихватљива и за теисте и за атеисте, да би на основу ње разоткрио немогућност натурализма да објасни истинита уверења. Потом Плантинга настоји да првобитни еволуциони аргумент против натурализма претвори у доказ за постојање Бога. Он то чини тако што објашњава да натурализам не може доказати да су уверења до којих човек долази истинита, с обзиром да еволуција, која је заинтересована искључиво за преживљавање, не мора да нам пружи истинита уверења да бисмо преживели. За натуралисте је, нпр. и религија лажно уверење, а чињеница је да религија помаже људима да преживе. Након тога Плантинга позива хришћанске научнике на изградњу „августиновске науке“ која би научним налазима приступала с хришћанске тачке гледишта. Овакав подухват би, како закључује кандидат, омогућио боље резултате хришћанске проповеди у свету којим доминира научни рационализам.

6. „Paul Tillich's Theory of Religious Symbolism“ (2019). In: Šijaković, B. (editor) *Ad Orientem: Essays from Serbian Theology Today*. Belgrade: Faculty of Orthodox Theology; Los Angeles: St. Sebastian Orthodox Press, pp. 275-298.

За разлику од Бултманове демитологизације која није добра пастирска и мисионарска стратегија у савременом (научном) добу због погрешног схватања мита и Божијег деловања у свету, „делитерализација“ Пола Тилиха, америчког и немачког теолога, показује много већи потенцијал за повезивање хришћанства са савременом културом. Кандидат анализира Тилихово учење о симболима и култури и објашњава на који је начин Тилих дошао до закључка да је свака култура у суштини религиозна, односно да је религија „дубинска димензија“ сваке културе. Такво разумевање културе значи да у хришћанској проповеди не треба настојати да се религија уметне у културу као један од њених саставних делова, већ да се укаже на религиозне дубине културе (или на, Тилиховим језиком речено, њену „теономију“). Тиме се превазилази нездрава ситуација раскола између културе и религије, у којем се обе стране међусобно дискредитују у облицима секуларне аутономије (закон долази из човека) и црквене хетерономије (закон долази од Бога). По Тилиху, закон је Божији, али је већ присутан у духовним дубинама човековог бића (теономија). С друге стране, Тилих схвата симболе као саставне елементе или као „честице“ културе и утврђује да су религијски симболи увек усмерени ка реалности која их превазилази, да оприсутњују онострано или Свето, те да, уколико су погрешно усмерени, могу постати „демонизовани“, тј. могу собом заменити оно што би требало да оприсутњују. На плану мисије, овај закључак је важан због тога што омогућава прихватање локалних симболичких израза и њихову християнизацију. Другим речима, омогућава се „преусмеравање“ религијских симбола према Христу. Овакво схватање симбола доводи и до исправнијег схватања мита као наратива који указује на вишу, духовну истину. Због тога у хришћанској проповеди није потребна демитологизација

већ „делитерализација“, односно тумачење симбола као симбола и митова као митова, што је заправо један вид алегоријског тумачења библијског текста у проповеди.

7. „Ислам и Запад: Порекло и оправданост феномена исламофобије“ (2018). *Годишњак*, часопис Православног богословског факултета Универзитета у Источном Сарајеву, година XVII, бр. 17, стр. 78-92.

Кандидат у раду излаже основне аргументе екстерналистичке и интерналистичке школе у изучавању феномена исламофобије: екстерналистичка школа тврди да је за проблематичан однос ислама и западног света крив Запад, конкретно западни колонијализам и с њим повезан оријентализам, док интерналистичка школа кривца за исти проблем види у самом исламу, односно у његовим агресивним ставовима према хришћанима и осталим немуслиманима. Излажући аргументе обе школе, кандидат посебну пажњу посвећује питању спојивости ислама са традиционалним јудео-хришћанским вредностима европске цивилизације. Тако кандидат покушава да изгради објективно виђење исламофобије и да на њу понуди одговор у духу хришћанског братољубља, што је неопходно због затегнутих односа ислама и хришћанства у нашим крајевима, али и због мигрантске кризе о којој је неопходно теолошки промишљати.

8. „Пасторално-мисиолошка анализа народне религиозности с посебним освртом на проблем култа предака“ (2018). *Годишњак*, часопис Православног богословског факултета Универзитета у Источном Сарајеву, година XVII, бр. 17, стр. 141-149.

Кандидат анализира питање народне религиозности и испитује њену везу са „вишом“ религиозношћу коју заступају традиционалне хришћанске цркве. Иако је ово наизглед антрополошки проблем, пажљивија теолошка анализа открива да је овде, заправо, реч о кључном елементу инкултурације, односно о флексибилности хришћанства приликом сусрета са различитим народима и културама. Поједини облици народне религиозности, нпр. далекоисточни култ предака, показали су се као битне препреке у хришћанским мисијама или у учвршћивању хришћанства међу већ христијанизованим групама. Теолошки проблем настаје када се адаптација народних обичаја, примарно култа предака, тумачи као религијски синкретизам а не као мисионарски метод адаптације или инкултурације. Управо је такав проблем потресао Римокатоличку цркву од 17. до 20. века и показао да је инсистирање на „вишој“ религиозности европских цркава, уз активно потискивање „ниже“ религиозности обичног човека, често катастрофално на плану мисије. У овом случају, реч је била о култу предака који је у конфуцијанистичкој култури подразумевана *грађанска* и *породична*, а не искључиво *религиозна* дужност. Тумачећи конфуцијанистичко поштовање предака у кинеским хришћанским заједницама као паганство и забрањујући његово вршење, Римокатоличка црква у Кини је узроковала нетрпељивост према хришћанству која траје до данас. Православни мисионари нису тако поступали. Према православном мисионарском искуству, народна религиозност користи локалне религијске

симболе (понекад и оне прехришћанског порекла) да би се аутентично изразила и Црква не треба да их увек одбацује; ови симболи могу бити преусмерени ка Христу и тако бити христијанизовани.

9. „Претпоставке изградње православне теологије инкултурације“ (2019). *Богословље*, часопис Православног богословског факултета Универзитета у Београду, 78/2, стр. 104-118.

Кандидат описује и објашњава основе теологије инкултурације, концепта који у спољашњој мисији означава прилагођавање хришћанства локалним културама, док у унутрашњој мисији означава пастирски рад на очувању хришћанског културног идентитета већ христијанизованих народа. Теологији инкултурације није посвећено много простора у оквиру пастирског и мисионарског богословља на српским теолошким училиштима, а често се о њој уопште и не расправља. Разлог за то је вероватно западно и новије порекло овог термина, али је чињеница да се њим описује један древни и генерално хришћански метод мисије у нехришћанским окружењима. Реч је о усвајању локалних симболичких облика и њиховој христијанизацији, што је први пут учињено у оквиру хеленистичке културе. Кандидат излаже историју и значење термина „инкултурација“ и разграничава њу, као здрав мисионарски метод, од лоших метода прозелитизма и синкретизма. Анализирајући културу на основу студија Флоровског, Нибура и Герца, кандидат показује да сама природа културе захтева од Цркве непрекидну инкултурацију, јер се култура константно мења и исту динамичност захтева од свих својих елемената, укључујући и религију. Примери из римокатоличких, протестантских и православних мисија показују да је свака безразложна нетрпељивост према добрим елементима локалне културе изузетно лоша. Мисија која подразумева инкултурацију има много већи потенцијал за стварање нове, аутентичне хришћанске културе, а не духовних колонија изван Европе. Како кандидат закључује, такав мисионарски приступ је у складу са ранохришћанском праксом и православном еклисиологијом која истиче пуну важност локалне Цркве.

10. „Путеви хришћанске инкултурације у Индији“ (2019). *Годишњак*, часопис Православног богословског факултета Универзитета у Источном Сарајеву, година XVIII, бр. 18, стр. 11-25.

Христијанизација Индије, започета у првим вековима хришћанства, процес је који се одвија и данас. Употреба индијске философије, теологије, културних и религијских симбола у хришћанском теолошком контексту постала је, након векова европске импозиције, нормативна у скоро свим хришћанским деноминацијама које имају своје упориште у Индији. Кандидат износи преглед неколико најинтересантнијих примера хришћанске инкултурације у Индији у новијој историји, с циљем упознавања српске теолошке мисли с плодовима индијске мисије. Наиме, од Рам Мохана Роја и његовог покрета Брамо Самађ, чак су и нехришћански Индијци су показали интересовање да хришћанство интерпретирају у духу индијске (хиндуистичке) културе. Овај

процес произвео је много занимљивих теолошких идеја и терминологија које су позајмљиване из хиндуистичке религије и философије, од тумачења Свете Тројице као Саћидананде или као Брамана/Ишваре, до реинтерпретације христологије у духу хиндуистичке вере у божанске аватаре (силаске на земљу). Кандидат посебну пажњу посвећује новијим римокатоличким ашраима, тј. монашким заједницама римокатоличких монаха заснованим на хиндуистичким подвижничким праксама и на философској школи адваита веданте. Да би спојили хришћанско учење о божанским Личностима и адваитско учење о недвојности, поједини представници ашрамског покрета прибегавали су и православним појмовима као што је перихореза. На крају овог прегледног рада кандидат износи процену ваљаности оваквих спајања хришћанства и локалне религиозности с православне тачке гледишта и закључује да је прилагођавање локалној култури, нарочито када је реч о високо развијеној цивилизацији Индије, свакако добро, али да је у овом процесу неопходно препознати оне елементе које је немогуће християнизовати, нпр. кастински систем и циклично схватање времена.

11. „Пол Тилих и пастирско богословље“ (2019). *Годишњак*, часопис Православног богословског факултета Универзитета у Источном Сарајеву, година XVIII, бр. 18, стр. 88-98.

У раду је изнесен преглед теорије пастирске бриге немачког и америчког теолога Пола Тилиха. С обзиром на његово уважавање савремене медицине и психологије, као и дубоко разумевање културе и симболичких облика, Тилих је формулисао занимљиве смернице за развој пастирског богословља у савременом добу. Иако је био протестантски теолог, његова мисао је неизбежна и изузетно вредна у свакој расправи о односу хришћанства и културе, што свакако спада и у интересовање православног пастирског богословља. Тилих најпре позиционира пастирску теологију унутар система богословских наука, и то као посебну дисциплину која је различита од систематске и библијске теологије и у чији интерес спадају култура и духовни живот појединца. Након тога, Тилих критикује протестантски морализам и ставља акценат на „прихваћеност“ верника од стране Бога као предуслов за морални и духовни живот. Тек кроз прихваћеност постаје могуће исцељење, а управо је исцељење циљ пастирске бриге. Човек је неминовно анксиозан и медицина не може да излечи оно што Тилих назива егзистенцијалном анксиозношћу. У томе се препознаје могућност сарадње пастирске теологије и психотерапије, с обзиром да су обе усмерене на човека и обема је циљ његово исцељење; пастирска брига помаже медицини на плану егзистенцијалне анксиозности, док медицина помаже пастиру у исцељењу патолошких анксиозности. На крају, кандидат образлаже Тилихове идеје о религијском језику, чије је адекватна употреба од пресудне важности за хришћанску проповед у савременом добу.

12. „Мит“ (2018). У: Кубат, Р., Драгутиновић, П. (уредници) *Лексикон библијске егзегезе*. Београд: Библијски институт, Православни богословски факултет Универзитета у Београду, Службени гласник, стр. 259-263.

У овој лексикографској одредници, кандидат излаже значење, смисао и историју мита од древне Грчке до савременог доба.

4. ОБРАЗОВНА ДЈЕЛАТНОСТ КАНДИДАТА

Образовна дјелатност прије првог и/или /последњег избора/реизбора

Образовна дјелатност послје последњег избора/реизбора

Навести све активности (уџбеници и друге образовне публикације, предмети на којима је кандидат ангажован, гостујућа настава, резултате анкете, менторство)

- Ведран Голијанин је виши асистент на предметима Пастирско богословље с омилитиком I и II на смеру Православна теологија, као и на предметима Мисиологија I и II и Пастирско богословље с омилитиком I и II на Богословско-пастирском смеру.
- Обављао је дужност асистента на мастер програму Међурелигијски студији и изградња мира, на предмету Православље и други – разлике и путеви превазилажења.

Резултати анкете:

Univerzitet u Istočnom Sarajevu
Bogoslovski fakultet
Akademska godina: 2019/20, zimski semestar
Ocjena nastavnika - Vedran Golijanin
Datum: 20.12.2019

ANKETA 2019/20

	Broj ispitanika: 11
	Prosječna ocjena: 4.9
Pastirsko bogoslovlje sa omilitikom 1. (3. god. Pravoslavna teologija, Opšti	
Na početku semestra predstavio je plan izvođenja nastave sa jasno definisanim studentskim pravima i obavezama	5
Redovno održava nastavu	5
Pripremljen je za nastavu i dobro poznaje materiju koju predaje	5
Odgovarajućim primjerima olakšava razumijevanje materije	5
Dostupan je za konsultacije	4.9
Otvoren je za diskusiju o gradivu	5
Profesionalan je i korektan u komunikaciji sa studentima	5
Uslovljava polaganje ispita kupovinom njegovih knjiga/skripti	5

Primjedbe: Nema pisanih komentara

Pohvale: - Sve pohvale za Vedrana održava odlična predavanja

- Sve pohvale, ima najbolja predavanja!

- Otvoren za rad i komunikaciju sa studentima. Vježbe iz pastirskog su popraćene prezentacijama i realnim životnim primjerim što samu nastavu čini zanimljivijom i približenom studentima. Takođe se zalaže sa studente u svakom pogledu, naročito za studente lošeg finansijskog statusa nastojeći da im na razne načine olakša. Takođe svaka pohvala.

- Veliki čovjek i odlican predavač, jedini profesor koji nam odrzi paznju tokom cijelog predavanja. Veoma zanimljiva i korisna predavanja. Po mom mišljenju trenutno najbolji profesor na fakultetu.

Preporuke: Nema pisanih komentara

Увидом у резултате спроведене студентске анкете за 2019/20 академску годину које је Комисија добила на увид, може се рећи да је др Ведран Голијанин као виши асистент за свој педагошки рад одлично оцењен од стране студената.

5. СТРУЧНА ДЈЕЛАТНОСТ КАНДИДАТА

Чланства у комисијама докторских, магистарских и мастер радова:

Учешћа на међународним скуповима, семинарима, конгресима, предавањима, реферати, сарадња са другим факултетима и релевантним институцијама у области високог образовања:

- Ведран Голијанин учествовао је као предавач на округлом столу „Религије и секуларност у новим односима“ 19. марта 2018. године у Гази Хусревбеговој библиотеци у Сарајеву, који је организовао Ријасет Исламске заједнице у БиХ.
- Био је члан радне групе за израду елабората мастер програма Међурелигијски студији и изградња мира, у сарадњи са Католичким богословним факултетом Универзитета у Сарајеву, Факултетом исламских наука Универзитета у Сарајеву и Catholic Relief Service у БиХ.
- Био је члан радне групе за припрему Међународног научног богословског скупа „Свети Јован Златоусти данас“, одржаног у Источном Сарајеву од 18. до 20. октобра 2018. године.

Навести учешће у НИ пројектима (одобрени и завршени: назив НИ пројекта са ознаком, период реализације, да ли је кандидат руководилац или учесник).
Остале стручне дјелатности

Други кандидат и сваки наредни ако их има (све поновљено као за првог кандидата).

6. РЕЗУЛТАТ ИНТЕРВЈУА СА КАНДИДАТИМА⁴

Дана 23. децембра 2020. године са почетком у 11:00 часова у просторијама Православног богословског факултета у Фочи, у складу са чл. 4а. Правилника о поступку и условима избора академског особља Универзитета у Источном Сарајеву, обављен је усмени интервју са кандидатом. После увида у достављену конкурсну документацију, разговор са кандидатом су водили проф. др Ненад Тупеша и проф. др Владислав Топаловић. Трећи члан комисије доц. др Драган Каран, из оправданих разлога није присуствовао заказаном интервјуу. После разговора са кандидатом, а на

⁴ Интервјуу са кандидатима за изборе у академска звања обавља се у складу са чланом 4а. Правилника о поступку и условима избора академског особља Универзитета у Источном Сарајеву (Интервјуу подразумева непосредан усмени разговор који комисија обавља са кандидатима у просторијама факултета/академије. Кандидатима се путем поште доставља позив за интервјуу у коме се наводи датум, вријеме и мјесто одржавања интервјуа.)

основу личног увида у његов досадашњи рад, Комисија је констатовала да кандидат поседује све неопходне професионалне компетенције те да испуњава прописане услове Конкурса за наставну делатност на Универзитету, као и научна истраживања из уже научне области на коју се пријавио.

7. ИНФОРМАЦИЈА О ОДРЖАНОМ ПРЕДАВАЊУ ИЗ НАСТАВНОГ ПРЕДМЕТА КОЈИ ПРИПАДА УЖОЈ НАУЧНОЈ/УМЈЕТНИЧКОЈ ОБЛАСТИ ЗА КОЈУ ЈЕ КАНДИДАТ КОНКУРИСАО, У СКЛАДУ СА ЧЛАНОМ 93. ЗАКОНА О ВИСОКОМ ОБРАЗОВАЊУ⁵

С обзиром да је кандидат др Ведран Голијанин ангажован у настави на Православном богословском факултету Универзитета у Источном Сарајеву од 2016. године, Комисија сматра да није потребно одржавање огледног предавања.

III ЗАКЉУЧНО МИШЉЕЊЕ

Експлицитно навести у табели у наставку да ли сваки кандидат испуњава услове за избор у звање или их не испуњава.

Први кандидат

Минимални услови за избор у звање ⁶	испуњава/не испуњава	Навести резултате рада (уколико испуњава)
- да има научни степен доктора наука у одговарајућој научној области	испуњава	Одбранио докторску дисертацију 29. септембра 2020. године на Православном богословском факултету Универзитета у Београду
- да има најмање три (3) научна рада из области за коју се бира објављеним у научним часописима и зборницима са рецензиојом	испуњава	- <i>Религије источне Азије у дијалогу са хришћанством (књига друга): Мисиолошки приступ конфуцијанизму</i> (2016). Фоча: Православни богословски факултет Светог Василија Острошког. - „Богословље на делу: Друштвена ангажованост Цркве у историјском, пастирском и мисиолошком контексту“ (2016). <i>Годишњак</i> , часопис Православног богословског факултета Универзитета у Источном Сарајеву, година XV, бр. 15, стр. 52-73. - „Ернст Касирер и Рудолф Бултман о односу мита и религије“ (2018). <i>Богословље</i> , часопис Православног богословског факултета Универзитета у Београду, 77/1, стр. 93-108. - „Ричард Докинс и Алистер Мек Грат о односу религије и природних наука“ (2018). <i>Црквене студије</i> , година XV, бр.

⁵ Кандидат за избор у наставно-научно звање, који раније није изводио наставу у високошколским установама, дужан је да пред комисијом коју формира вијеће организационе јединице, одржи предавање из наставног предмета уже научне/умјетничке области за коју је конкурисао.

⁶ У зависности у које се звање бира кандидат, навести минимално прописане услове на основу члана 77., 78. и 87. Закона о високом образовању односно на основу члана 37., 38. и 39. Правилника о поступку и условима избора академског особља Универзитета у Источном Сарајеву

		<p>15. Ниш: Центар за црквене студије, стр. 389-406.</p> <p>- „Хришћански филозоф Алвин Плантинга и његов еволуциони аргумент против натурализма“ (2018). <i>Симплексис</i>, архив за српску културу и хуманистику, бр. 1. Београд: Институт за теолошка истраживања, ПБФ; ГНОМОН, центар за хуманистику, стр. 156-169.</p> <p>- „Paul Tillich's Theory of Religious Symbolism“ (2019). In: Šijaković, B. (editor) <i>Ad Orientem: Essays from Serbian Theology Today</i>. Belgrade: Faculty of Orthodox Theology; Los Angeles: St. Sebastian Orthodox Press, pp. 275-298.</p> <p>- „Ислам и Запад: Порекло и оправданост феномена исламофобије“ (2018). <i>Годишњак</i>, часопис Православног богословског факултета Универзитета у Источном Сарајеву, година XVII, бр. 17, стр. 78-92.</p> <p>- „Пасторално-мисиолошка анализа народне религиозности с посебним освртом на проблем култа предака“ (2018). <i>Годишњак</i>, часопис Православног богословског факултета Универзитета у Источном Сарајеву, година XVII, бр. 17, стр. 141-149.</p> <p>- „Претпоставке изградње православне теологије инкултурације“ (2019). <i>Богословље</i>, часопис Православног богословског факултета Универзитета у Београду, 78/2, стр. 104-118.</p> <p>- „Путеви хришћанске инкултурације у Индији“ (2019). <i>Годишњак</i>, часопис Православног богословског факултета Универзитета у Источном Сарајеву, година XVIII, бр. 18, стр. 11-25.</p> <p>- „Пол Тилих и пастирско богословље“ (2019). <i>Годишњак</i>, часопис Православног богословског факултета Универзитета у Источном Сарајеву, година XVIII, бр. 18, стр. 88-98.</p>
<p>- да има показане наставничке способности</p>	<p>испуњава</p>	<p>Кандидат од 2016. године учествује у извођењу на ПБФ-у из наставних предмета Пастирско богословље с омилитиком I и II на смеру Православна теологија, као и на предметима Мисиологија I и II и Пастирско богословље с омилитиком I и II на Богословско-пастирском смеру.</p>

		Његове наставничке и педагошке способности су вредноване путем студентске анкете.
Додатно остварени резултати рада (осим минимално прописаних)		
Навести преостале публиковане радове, пројекте, менторства, ...		
<p>Приредио књиге и написао предговор:</p> <p>Рецензије:</p> <p>Новински чланци:</p>		
Други кандидат и сваки наредни уколико их има (све поновљено као за првог)		
-		
<p>Сходно Закону о високом образовању („Службени Гласник Републике Српске“ бр. 73/10, 104/11, 84/12, 108/13, 44/15, 90/16, 5/2017, 31/2018, 26/2019 и 40/2020), Статуту Православног богословског факултета „Свети Василије Острошки“ у Фочи (чл- 85), Статуту Универзитета у Источном Сарајеву и Правилника о поступку и условима избора академског особља на Универзитету у Источном Сарајеву (чл. 77), којима су прописани услови за избор наставника, а имајући у виду, приложену конкурсну документацију, изјаве кандидата током интервјуа, број и квалитет објављених радова, наставно искуство, као и укупну научно истраживачку, моралну, образовну и професионалну делатност кандидата, Комисија са посебним задовољством предлаже Наставно-научном већу Православног богословског факултета „Свети Василије Острошки“ у Фочи и Сенату Универзитета у Источном Сарајеву да се кандидат др Ведран Голијанин, виши асистент, изабере у наставно звање ДОЦЕНТА за ужу научну област Философија религије, теологија и религиозне студије (ужа образовна област: умјетност и хуманистичке науке, предмети: Мисиологија I и II, Пастирско богословље са омилитиком).</p>		

Ч Л А Н О В И К О М И С И Ј Е:

1. _____, председник
проф. др Ненад Тупеша, ванредни професор
2. _____, члан
проф. др Владислав Топаловић, ванредни професор
3. _____, члан
доц. др Драган Каран, доцент

IV ИЗДВОЈЕНО ЗАКЉУЧНО МИШЉЕЊЕ

Уколико неко од чланова комисије није сагласан са приједлогом о избору дужан је своје издвојено мишљење доставити у писаном облику који чини саставни дио овог извјештаја комисије.

Ч Л А Н К О М И С И Ј Е :

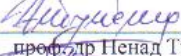

1. _____

Мјесто: _____

Датум: _____

		Његове наставничке и педагошке способности су вредноване путем студентске анкете.
Додатно остварени резултати рада (осим минимално прописаних)		
Навести преостале публиковане радове, пројекте, менторства, ...		
Приредио књиге и написао предговор:		
Рецензије:		
Новински чланци:		
Други кандидат и сваки наредни уколико их има (све поновљено као за првог)		
-		
Сходно Закону о високом образовању („Службени Гласник Републике Српске“ бр. 73/10, 104/11, 84/12, 108/13, 44/15, 90/16, 5/2017, 31/2018, 26/2019 и 40/2020), Статуту Православног богословског факултета „Свети Василије Острошки“ у Фочи (чл- 85), Статуту Универзитета у Источном Сарајеву и Правилника о поступку и условима избора академског особља на Универзитету у Источном Сарајеву (чл. 77), којима су прописани услови за избор наставника, а имајући у виду, приложену конкурсну документацију, изјаве кандидата током интервјуа, број и квалитет објављених радова, наставно искуство, као и укупну научно истраживачку, моралну, образовну и професионалну делатност кандидата, Комисија са посебним задовољством предлаже Наставно-научном већу Православног богословског факултета „Свети Василије Острошки“ у Фочи и Сенату Универзитета у Источном Сарајеву да се кандидат др Ведран Голијанин, виши асистент, изабере у наставно звање ДОЦЕНТА за ужу научну област Философија религије, теологија и религиозне студије (ужа образовна област: умјетност и хуманистичке науке, предмети: Мисиологија I и II, Пастирско богословље са омилитиком).		

ЧЛАНОВИ КОМИСИЈЕ:

1. _____, председник
проф. др Ненад Тупеша, ванредни професор
2. _____, члан
проф. др Владислав Топаловић, ванредни професор
3. _____, члан
доц. др Драган Каран, доцент